

SVĒTRĪTA ZVANI

MINEAPOLES – ST. PAULAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES VĒSTNESIS

2019. g.

MARTS

Nr. 3

Ar tevi vienmēr ir pavasars!
Kā tu no ziemas to nosargāji?
It kā tevī kāds saules stars
Būtu atradis mājas...

Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**

612-280-9333

dagdemandt@hotmail.com

Draudzes priekšniece **KRISTĪNE KONTERE**

952-412-4591

3152 17th Ave S

MINNEAPOLIS, MN 55407

612-722-4622, mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

Draudzes dzīve martā

Svētdien, 10. martā, plkst. 10:30 – Gavēņa laika pirmā svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Dievkalpojumu vadīs archibīskape Lauma Zušēvica. Šajā svētdienā būs bērnu uzruna un svētdienas skola. Piedalīsies koris. Sekos sadraudzība. Lūdzu ievērot, ka pulkstens „jāpagriež” stundu uz priekšu sakarā ar „Daylight savings time” sākumu.

Svētdien, 17. martā, plkst. 10:30 – Gavēņa laika otrā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība un plkst. 12:00 latviešu kredītsabiedrības sapulce.

Ceturtdien, 21. martā, plkst. 11:00 – Rīta Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Lūkas evaņģēlijs.

Svētdien, 24. martā, plkst. 10:30 – Gavēņa laika trešā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.

Otrdien, 26. martā, plkst. 19:00 – Vakara Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Jāņa evaņģēlijs.

Svētdien, 31. martā, plkst. 10:30 – Gavēņa laika ceturtā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 7. aprīlī, plkst. 10:30 – Gavēņa laika piektā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.

Ceturtdien, 11. aprīlī, plkst. 18:00 – Ciešanu laika Celsmes vakars ar vakariņām, prezentācija par apustuli Pēteri un svētbrīdis (skat. reklāmu).

Māc. Dāgs 10. martā vadīs Kalpaka un leģionāru piemiņas dievkalpojumu Milvoku latviešu draudzē un Daugavas Vanagu projekta “Ziedosim 100” prezentāciju.

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00

mācītājs Dāgs Demandts,
kasieris Visvaris Ģiga un darbvede Vija Treiberga.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais zvans augšējam stāvam, apakšējais zvans lejasstāvam).

Pērminderu kalpošana

Svētdien, 10. mar. – V. Konters, A. Vīksniņš.
Svētdien, 17. mar. – S. Straumane, V. Sviķis.
Svētdien, 24. mar. – V. Konters, L. Dingley.
Svētdien, 31. mar. – A. Roethler, A. Vīksniņš.

Bet Jēzus, Svētā Gara pilns, devās prom no Jardānas. Gars viņu veda tuksnesī, kur četrdesmit dienas velns viņu kārdināja. Šajās dienās viņš neko neēda, un, kad tās bija pagājušas, viņš izsalka. Tad velns viņam sacīja: “Ja tu esi Dieva Dēls, saki šim akmenim, lai tas top par maizi.” Bet Jēzus viņam atbildēja: “Ir rakstīts: cilvēks nedzīvo no maizes vien.” Tad velns viņu uzveda augstā kalnā un vienā acumirkli parādīja viņam visas pasaules valstis. Velns sacīja: “Es tev došu visu šo varu un godību, jo tas man ir dots, un, kam vien gribu, es to dodu. Ja tu nolieksies manā priekšā un mani pielūgsi, tas viss būs tavs.” Jēzus viņam atbildēja: “Ir rakstīts: pielūdz Kungu, savu Dievu, un viņam vien kalpo.” Tad velns aizveda viņu uz Jeruzālemi, pacēla viņu uz tempļa jumta malas un sacīja: “Ja tu esi Dieva Dēls, meties no šejienes lejā. Jo ir rakstīts: viņš saviem eņģeļiem pavēlēs tevi pasargāt, un: tie tevi uz rokām nesīs, lai tu savu kāju pie akmens nepiedauzītu.” Bet Jēzus atbildēja: “Ir teikts: nekārdini Kungu, savu Dievu.” Beidzis kārdināt, velns līdz savam laikam atstājās no viņa. Lūkas evaņģēlijs 4:1-13

Mācītāja Dāga Demandta sprediķis Ciešanu laika ceļojums

Lasījumu no Lūkas ev. var uzskatīt kā ceļa karti mūsu ciešanu laika ceļojumam. Lasījums ietver ceļošanu: gan aizsardzību ceļā, gan vēlmi tikt līdz galapunktam. Ir daudzi Bībeles lasījumi, kuri var kalpot kā ceļojuma gids. Piektā Mozus grāmata runā par mūsu mantojumu, mēs esam garīgi bērni kā “aramiešu ceļinieks”. Šodien pasaulē cilvēki nemitīgi kustas, pārvācas. Mēs pašlaik piedzīvojam vienu no pasaules lielākajām migrācijām. Mēs bieži jūtamies neērti saskarē ar jaunām kultūrām un rasēm. Bet mūsu vēsturē arī ir šāda migrācija uz zemi, kur piens un medus plūst. Mūsu garīgie senči Vecā derībā ceļoja, klejoja, bija svešinieki, bet atrada savu Radītāju tuksnesī. Tātad, sākot šo ciešanu laika ceļojumu, atcerēsimies, ka mēs bijām svešinieki, imigranti un klejotāji. Otra tēma piektā Mozus grāmatā ir ziedojums un svinēšana. Mazliet savādi, ka dzirdam par šo tēmu, sākot ciešanu laiku. Šajā ciešanu laikā mēs esam aicināti ziedot (sevi), svinēt (pielūgt) un atcerēties, ka varam to darīt vienalga, kur esam. Un mums ir šis ziedojums un svinēšana jāveic, apzinoties, ka mēs dzīvojam šajā sabiedrībā un pilsētā, un ka ap mums ir svešinieki.

Šodien, kad atzīmējam ciešanu laika sākumu, izstiepsim mūsu roku svešiniekam... Tas varētu būt kāds, ko nepazīstam baznīcā vai latviešu sabiedrībā, varbūt kāds šajā rajonā vai jūsu mājas kaimiņš. Kas ir svešinieks/kaimiņš, ar kuru mums nav attiecību? Ko mēs/mūsu draudze varam darīt, lai izveidotu attiecības ar svešiniekiem/kaimiņiem? Padomāsim par kādu neizpildītu vajadzību, kas ir mūsu kaimiņam. Padomāsim par jaunām lietām, ko varam pamēģināt, lai sasniegtu mūsu kaimiņus. Atceraties, ka Dievs sveicina/gaida šos cilvēkus, tāpat kā Viņš mūs sveicina. Ciešanu laiks sākas ar paplašinātu kopienu, ne tikai ar dažiem ticīgajiem. Lūkas evaņģēlijā dzirdam citātu no 91. psalma, ir svarīgi saprast, ka ebreji daudz nešķīra prātu un ķermeni. Solījumi šajā psalmā ir balstīti uz attiecībām ar Dievu, kuras vienmēr pastāvēs vienalga, kas notiks ar mums. “Tādēļ, ka viņš Man stipri pieķēries, Es viņu izglābšu; Es viņu paaugstināšu, jo viņš pazīst Manu Vārdu.” Dēļ mūsu attiecībām ar Dievu, kuras tiek stiprinātas mūsu kristībās, mēs esam droši, lai dotos tālāk. Mūsu ciešanu laika ceļojums būs bagātīgs, mēs būsim laipnīgi, žēlīgi, mēs piedosim. Šis ir laiks atlikt atšķirības, reliģiskas vai personiskas. Garīgam ceļojumam uz jaunu vietu jāsākas ar jauniem priekšnoteikumiem, kā piemēram, taisnība nav atrodamā vienā uzskatā vai vietā. Dievs vienmēr ir atradis veidus, kā mūs savest kopā ar dažādiem cilvēkiem no malu malām. Kāpēc Viņš šo dara? Lai mēs tiktu veidoti Dieva tēlā, ne mūsu.

Lūkas evaņģēlijā stāsta par Jēzus fizisko un garīgo ceļojumu tuksnesī. Tie, kas ir bijuši tuksnesī Izraēlā, zina, ka tur ir vietas, kur var pazust un kur var nomirt bez ūdens un ēdiena. Daži no mums ir šādas apstākļus piedzīvojuši, daži nē. Šis pasaules tuksnesis varētu būt “internets” vai “televīzija”, vai “Mall

of America". Savādi, ka mēs domātu par šādām vietām tāpat kā par tuksnesi, jo šajās vietās taču viss ir pieejams. Varbūt, jo šīs vietas mūs nepilda, neapmierina mūsu ilgas. Šie trīs kārdinājumi mūsu lasījumā ir arī mūsu. Komandēt akmeņus, lai tie kļūst par maizi, tas ir kārdinājums pārvērst kaut ko iekš tā, kas tas nav domāts. Akmeņi ir akmeņi, un maize ir maize. Cilvēki nav lietas, kad mēs padarām cilvēkus par lietām, tie kļūst mazāk vērtīgi. Piedāvāt varu pāri lietām, ko nekontrolējam, ir otrais kārdinājums. Ir brīži, kad mēs vēlamies kontrolēt pasauli un lietas, kas ap mums notiek. Mēs vēlamies dabūt, lai citi cilvēki dara, ko mēs vēlamies. Mēs varam justies labāk, izskatīties labāk, ja mēs dabūjam, ko gribam. Jēzus atbilde šim ir atgādināt mums, lai pielūgtu un kalpotu Viņam. Viss cits ir laika tērēšana. Mēs esam jau runājuši par trešo kārdinājumu. Aizsargāšana no ciešanām un ļaunuma. Ir iemesls, kāpēc Jēzus ceļo uz Jeruzālemi, lai piedzīvotu ļaunumu, nodošanu un krustā sišanu. Jēzus atgādina mums, ka mūsu ciešanu laika ceļojums nebūs mierīgs un maigs. Mēs saskarsimies ar pretrunām. Bet, kad esam lūgšanās, mēs zinām, ka Jēzus izdarīja šīs lietas priekš mums... Mēs nekad neesam tālu no Viņa palīdzības un labsirdības.

Tātad – mūsu ciešanu laika ceļojums sākas! Lai tas ir godīgs ikkatram no mums. Lai tas paplašina mūsu redzesloku, lai savieno mūs ar tādiem cilvēkiem, kas nav kā mēs. Lai šis ceļojums ir pamatots mūsu attiecībās ar Jēzu, kas ceļ mūsu godu un citu cilvēku godu. Lai šis ceļojums palīdz mums saprast, ka ar Jēzu nekad neesam bezspēcīgi... Un, kad staigājam šo ceļu kopā ar Jēzu uz Golgātu, mēs atklāsim, ka Tas Kungs ir... "Mans patvērums un mana pils, mans Dievs, uz ko es paļaujos!" Āmen.

LELBA paplašinātās pārvaldes
sēdes dalībnieki
Klīvlandes draudzē 1. martā.

3. martā Klīvlandē māc. Sarma Eglīte tika
ievesta Vidienes apgabala prāvestes
amatā. Apsveicam prāvesti Sarmu!

DRAUDZES DZĪVE

Draudzes padomes sēde februārī tika atcelta lielā sniega dēļ!

Dāmu saimes ziņas

Februāra mēnesī pie galdiņa kalpoja Inta Grāvīte, Baiba Rudzīte, Ilze Grotāne. Ziedus uz altāra lika Treibergu ģimene, Aina Rozenberga, Tīna Josta. Par sadraudzību rūpējās Inta Grāvīte, Ilga Dulbe, Līga Lāce, Viktors Konters, Arnolds Ozols, dāmu saime.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Limai *Dingley* (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Pateicība no dāmu saimes

Gribam izteikt lielu pateicību Viktoram Konteram un Arnoldam Ozolam par sadraudzības uzkodām dāmu saimes pilnsapulcē! Pilnsapulci ļoti labi novadīja Laima *Dingley*. Pateicoties labvēļiem, dāmu saimes kases stāvoklis ir uzlabojies ar prāvu atlikumu. Sniedzam palīdzību, kur ir liela vajadzība, un turpinām vākt līdzekļus ar pusdienām un tirdziņiem. Mēs labprāt pieņemam labus padomus par to, kā varam uzlabot gan sadraudzības stundas, gan tirdziņus. Esam nolēmušas atsaukties Vidienes apgabala izsludinātajai akcijai izmaksāt vienas istabas atjaunošanu Garezerā. Par mūsu ziedoto summu, kas ir \$2,500, tiks atjaunota viena istaba "Kalpakos". Skaidrīte Dombrovska

Lasīšanas pulciņš

Lasīšanas pulciņš pārrunās tikšanos ar Noru Ikstenu, grāmatu "Mātes piens" un angļu valodas tulkojumu "*Soviet Milk*" trešdien, 27. martā plkst. 10:00 baznīcas lejas telpās.

Pēc 3. marta Oskara Kalpaka piemiņas dievk.
Priekšā no kr.: māc. Dāgs, Pēteris Grotāns, Miķelis
Ģīga, Laimonis Sproģis, Guna Kalmīte Skujiņa.
Aizmugurē no kr.: Egons Duņēns, Andris Sprūds,
Uldis Erdmanis, Visvaris Ģīga, Māris Bergmanis.

PASKAIDROJUMI DRAUDZES LOCEKĻU 2019. g.

MAKSĀTĀJU SARAKSTAM

Maksāšanas grupas:

- A** - Strādājošie
- B** - Studenti
- C** - Pensionāri
- D** - Atbrīvoti no maksāšanas

Draudzes uzturēšanai: ziedojumi budžeta ienākumu kontos – nodevām, Svētrīta Zvaniem, LELBAi, remontiem un dažiem citiem nolūkiem, no kuriem maksā draudzes tekošos izdevumus.

Dažādām vajadzībām: ziedojumi fondos – dāmu saimei, korim, skolai, bibliotēkai, māsu draudzēm, baznīcai Latvijā, Pērkonītim, dievkalpojumu kuplināšanai (māksliniekiem), armisijai, Latvijas bāreņiem, Okupācijas muzejam u.c., kas tiek izmaksāti fondu mērķiem.

Non Cash: ziedojums (izdevums ar attaisnojošu dokumentu), kas nav saņemts naudā, bet ir manta vai ēdiens, nopirkts un ziedots kādai noteiktai draudzes vajadzībai, par ko varētu saņemt atmaksu no draudzes.

Ja uzrādītās summas nesaskan ar jūsu maksājumiem, lūdzu, griežaties pēc paskaidrojumiem pie kasiera Visvara Ģigas draudzes parastajā darba laikā vai pa tālruni 612-722-4622. Lūdzu, arī paziņojiet kasierim maiņas jūsu maksāšanas grupā.

Draudzes padomes ieteikums ir atbalstīt draudzi ar 1.5% no gada kopējiem ienākumiem, bet ne mazāk par sekojošiem minimumiem:

Strādājošiem	\$25.00 mēnesī (\$300.00 gadā)
Jauniešiem un studentiem	\$5.00 mēnesī (\$ 60.00 gadā)
Pensionāriem, kuri nestrādā	\$7.50 mēnesī (\$ 90.00 gadā)
Pensionāriem, kuri vēl strādā	\$12.50 mēnesī (\$150.00 gadā)

Šajos skaitļos nav ieskaitīta LELBA (Latviešu ev. lut. baznīcas Amerikā) nodeva, kas ir \$14.00 gadā par katru draudzes locekli, un ieteiktais ziedojums Svētrīta Zvaniem ir \$30.00 gadā.

Ja kādam draudzes loceklim ir grūtības samaksāt augstāk minētās summas, lūdzam griezties pie kasiera vai draudzes vadības, lai samazinātu vai atbrīvotu no draudzes maksājumiem.

Draudzes padome

Andra Roethler

Jau gadu mūsu draudzes padomei un pērminderu pulciņam ir pievienojusies jauka, smaidīga, laipna un strādīga latviešu sieviete – Andra Solveiga (dzim. Krastiņa) Roethler. Andra kopā ar saviem diviem sunīšiem, *Rosie* un *Lily*, dzīvo *St. Louis Park*. Andra ir palīdzējusi vadīt dievkalpojumus, kā arī pieliek savu roku dāmu saimes rīkotajos tirdziņos. Liekas, ka no Andras izstaro gaišums, miers un sirds siltums. Esmu ļoti priecīga, ka šomēnes mums būs iespēja iepazīties tuvāk tieši ar viņu. Paldies par interviju!

Interviju sagatavoja Edija Banka-Demandta

Andra, kad un kur tu piedzimi?

Piedzimu Mineapolē 1959. gadā. Mani vecāki īrēja dzīvokli no Duņēnu ģimenes, bet tajā gadā, kad piedzimu, vecāki nopirka māju, kas toreiz likās tālu prom no pilsētas – *Wayzata*! Latviešu draugi no pilsētas brauca pie mums vasarā uz “laukiem”. Tagad, protams, viss tas rajons ir pilnīgi apbūvēts.

Pastāsti, lūdzu, par savu ģimeni – saviem vecākiem, bērniņu, kur un kā tu augi?

Mani vecāki, kuri abi jau ir aizgājuši mūžībā, ir Ilgvars Krastiņš un Elvīra Inķe Krastiņa, abi no Latvijas. Viņi satikās un apprecējās Vācijā pēc kara, 1950. gadā viņi devās uz Ameriku. Pirmā dzīvesvieta Amerikā bija Ziemeļdakotā, kur piedzima mana māsa Indra Krastiņa. Indra ir precējusies ar Jāni Rudzīti, Visvalda Rudzīša dēlu. Viņiem ir divi dēli – Niks un Aleks. Indra dzīvo *Seattle* un strādā kā skolotājas palīdzē.

Bērniņu es pavadīju mūsu “lauku” mājās *Wayzata*, kur mums bija daudz dzīvnieku un arī liels dārzs. Mums pat bija kūts un kādu laiku divi zirgi! Protams, katru svētdienu braucām uz Mineapoli uz baznīcu un latviešu skolu, kas man no sākuma ļoti nepatika. Pēc laika ļoti labi iedraudzējos ar citiem latviešu bērniem un tad, protams, viss sāka ļoti iepatikties. Sāku censties runāt latviski un visādos veidos piedalīties latviešu sabiedrībā, skolā un baznīcā.

Zinu, ka tev ir divi bērni. Pastāsti, lūdzu, par viņiem!

Robertam drīz paliks 22 gadi, viņš studē *Marketing* pēdējo gadu *Westminster College Salt Lake City Utah*. Annai nupat palika 20 gadi un viņa studē *Biology* otro gadu *Carleton*

Andras meita Anna

College Northfield Minnesota. Abi arī ir lieli sportisti! Roberts piedalās skolas *snowboarding* komandā, un Anna savas skolas sieviešu *soccer* komandā.

Esmu ievērojusi, ka cilvēki tevi sauc par “Ansīti”.

Kāpēc tā?

To iesāka mans tēvs, mana māsa un brālēns to arī uzsāka, kamēr, vismaz latviešu sabiedrībā, tas iegājās!

Kāda ir tava nodarbošanās (darbs)?

Es vadu *Internal Audit* divīziju pie *Hennepin County*, kur esmu strādājusi jau gandrīz 18 gadus.

Kas tev vislabāk garšo?

Sēņu salāti! Mildas Daukas recepte ar olām!!

Kas tev negaršo?

Man gandrīz viss garšo, izņemot asins desu. Vienkārši nevaru!!

Kādi ir tavi vaļasprieki?

Man ļoti patīk būt ārā dabā. Man patīk strādāt dārzā, braukt ar riteni un staigāt. Pagājušajā vasarā nopirku kajaku (*kayak*), man patīk pa pilsētas ezeriem airēt.

Kas ir spilgtākais notikums tavā dzīvē līdz šim?

Divas lietas nāk prātā. Pirmā – kad bērni sekmīgi pabeidza vidusskolu un devās uz augstskolu. Otrā – kad pirmo reizi 1981. gadā apciemoju Latviju un tur iepazinos ar maniem mīļajiem radiem, ieskaitot vecmāmiņu.

Vai tu labāk gribētu mācēt elpot zem ūdens vai lidot debesīs? Noteikti lidot debesīs!

Kā sākās tavs ticības ceļš? Tepat! Šajā mīļā baznīcā.

Kā tu nolēmi iesaistīties mūsu draudzes padomē un pērminderos?

Manas mājas tagad ir, kā saka, “tukša ligzda”, un atkal bija pienācis laiks kaut ko ziedot mūsu baznīcai un atbalstīt visus, it sevišķi mācītāju Dāgu, kas tik lielisku darbu dara mūsu draudzē.

Kas ir tavs mīļākais pērmindera pienākums? Man patīk lasīt Bībeles tekstus – tas man ļoti iet pie sirds. Man arī patīk zvanīt zvanu – kaut arī no sākuma es ļoti negribēju, tagad tas mani iepriecina!

Vai tev būtu kādi iedrošinājuma vārdi kādam, kurš varbūt apsver iespēju kļūt par pērminderi?

Nebaidīties! Visi pērminderi ir ļoti izpalīdzīgi un parāda, kā lietas darāmas.

Kurš Bībelē tevi uzrunā visvairāk?

Nesen aizņēmos grāmatu no mācītāja Dāga, kur aprakstītas Bībeles personas.

Bija ļoti interesanti lasīt par Āronu, Mozus brāli. Viņa stāsts mums māca:

- *Seek out those that can help you*
- *Failures do not disqualify you for service*
- *Form strong connections*
- *Be a faithful follower*

Andra ar dēlu Robertu

Mana dzīve Biruta Treiberga

Dzimusi 1924. gada 19. februārī Daugavpils apriņķu Asūnes pagasta Kairišu skolā Jēkaba un Annas, dzim. Birze, Grīnbergu ģimenē. Tēvs Jēkabs dzimis Rīgas Jūrmalā, Mellužos, māte Anna – Mangaļu pagastā. Tēvs bijis cara armijas virsnieks, māte – žēlsirdīgā māsa, viņus Tomskā laulājis vācu luterāņu mācītājs. Ar Kolčaka armiju devušies uz Tāļajiem Austrumiem, pēc atgriešanās Latvijā tēvs beidzis skolotāju semināru un nosūtīts uz pirmo darba vietu Latgalē, kur piedzima Biruta.

1924. gada maijā ģimene atgriežas Rīgas Jūrmalā, kur tēvs sāk strādāt par skolotāju Majoru pamatskolā. Tur Biruta sāk skolas gaitas, mācās arī klavierspēli pie bijušās baroneses *Marias Weber von Reckes*. Kad tēva vecāki nomirst, ģimene pārceļas uz dzīvi Mellužos, kur manto zemeņu dārzu, kur strādā visa ģimene, kas jau pieaugusi uz 5 bērniem (Tāļivaldis dz. 1927.g., Aina – 1929, Maija – 1934, Andris – 1938). Ģimene latvisko uzvārdu “Grīnbergs” un pieņem “Kalnārs” uzvārdu. Seko mācības Rīgas Jūrmalas pilsētas ģimnāzijā Dubultos, ko beidz 1942. gada pavasarī. Šajā pavasarī arī iesvētas Dubultu baznīcā. Ģimnāzijas laikā jādodas izpalīgu gaitās kādā lauku saimniecībā, ko veic gan pašu ģimenes zemeņu dārzā, gan pie Endzelīniem “Mičkēnos”, gan otrpus Lielupei Salas pagastā, gan Kurzemē.

Pēc vidusskolas būtu jāstudē, bet ir “vācu laiki” un, lai studētu, jāpavada viens gads Darba dienestā Vācijā (RAD). To 1942./43.g. Biruta pavada Meklenburgā, un pēc atgriešanās sāk studijas Latvijas universitātes Medicīnas fakultātē (1943./44.māc.g.). 1944.g. septembrī Biruta ar RAD štābu un ģimene ar 3 jaunākajiem bērniem dodas uz Vāciju. Tāļivaldis ir latviešu leģionā. Ģimene atrod apmešanos pie Šverīnas Meklenburgā, Biruta strādā par palīgmāsu vācu slimnīcās, sākumā Marienverderā, Rietumprūsijā, vēlāk Šverīnā. Karam beidzoties, tur nonācis arī ievainotais brālis Tāļivaldis, kuru Biruta “izzog” no slimnīcas un kājām dodas pie vecākiem uz dažus kilometrus attālo muižu, kur sagaida angļu karaspēks. Uz Jāņiem visi nonāk Saules nometnē Gēstachtā pie Elbas. Kādu gadu Biruta strādā par skolotāju Bernsenes nometnes latviešu skolā, tad angļu militārā pārvalde atļauj viņai studēt Hamburgas (vācu) universitātē, bet – zobārstniecības fakultātē.

Biruta beidz studijas ar zobārstes grādu 1949. gada augustā, un jau septembrī ir caurlaides nometnē, lai dotos uz ASV. Galvojumu viņai devusi amerikāņu meitene *Velva Kubly*, ar kuru viņa sarakstījusies kopš skolas gadiem (*pen pals*). 1949. gada 12. oktobrī Biruta iebrauc Ņujorkas ostā un no turienes tālāk ar vilcienu uz Mineapoli. Tur viņu sagaida Velva ar vīru Marlandu Haugenu, visi dodas uz viņu dzīvesvietu *Madelia, MN*. Biruta tūlīt sāk strādāt slimnīcā Ņu-ulmā (*New Ulm*) par palīgmāsu, bet domā par studijām. Pārējā Kalnāru ģimene dzīvo Anglijā. Māte nomirst 1950. gada vasarā, bet rudenī sākas zobārstniecības studijas Minesotas universitātē. Marlands Haugens galvo ieceļošanu ASV arhitektam Uldim Treibergam, korp. Gersicania fil! dib!., ar ko Biruta iepazīsinies latviešu studentu kongresos, un viņa mātei Emmai Treibergai. Abi ierodas Mineapolē 1951. gada pavasarī, bet 11. augustā Biruta salaulājas ar Uldi Madelias luterāņu baznīcā, ko izkārtu Velva un Marlands Haugeni.

1952. gada pavasarī Biruta saņem no universitātes B.S. grādu zobārstniecībā, jo apzinās, ka studijas vairs nevarēs turpināt. Rudenī piedzimst Andrejs, bet 1953. gada decembrī – Juris. Drīz pēc tam sāk strādāt universitātes anatomijas departamentā pie Dr. Lazarova cukurslimības pētniecībā, uzstrādājoties līdz *Research Fellow* statusam; ir līdzautore vairākām zinātniskajām publikācijām šajā laukā. Pēc 10 gadu gaidīšanas tēvs un brālis Andris Anglijā saņem vīzu ieceļošanai ASV, abi apmetas

Birutas ģimenē. 1961. gada vasarā piedzimst Nora, bet jau pirms tam darbs jāatstāj tromboflebita dēļ. 1965. gada rudenī piedzimst Valts. Biruta dzīvo mājās, audzina bērnus.

Kad Valtam pienāk gadiņš, rodas izdevība iesaistīties latviešu grāmatizdošanā, kurā Birutu ievada māc. E. Ķiploks. Attīstas jauna iespēšanas tehnoloģija, var sagatavot manuskriptus iespēšanai arī mājās. Seko iemaņas visādās grāmatu iespēšanas un izdošanas nozarēs, vēlāk palīdz arī Arvīda Eglīša spiestuvē.

Šī pieredze dod arī apziņu uzņemties korporācijas Dzintras periodiska izdevuma “Vēstule Dzintrām” redaktora un iespēšanas pienākumus, ko veic kopā ar Māru Bērtisi no Pitsburgas 16 gadus. Kad bērni sāk mācīties latviešu skoliņā, Biruta šo to palīdz, raksta par notikumiem skolā, daudz piestrādā pie tautastērpu gatavošanas un izrakstīšanas gan Norai, gan citām meitenēm. Būšot kādi 20-24 viņas darināti tautastērpi.

1958. gada rudenī Birutu uzņem korporācijā Dzintra, 42. coetā, darbs un pienākumi korporācijā ir ļoti nozīmīgi viņas dzīvē. Ievēlota visdažādākos amatos gan Mineapoles kopā, gan Dzintras apvienotā konventā, gan Studenšu korporāciju kopā Minesotā.

Visvairāk laika veltīts dažādiem rakstiem: vietējā draudzes biļetenā “Svētītā Zvani”, “Vēstulē Dzintrām”, “Universitas”, bet visvairāk “Laikam”, īpaši pēc A. Eglīša aiziešanas.

Liels pārdzīvojums ir divi lidojumi uz Latviju. Viens 1997. gadā ar Uldi uz Gersicanias 50 gadu jubileju, bet otrs – 2003. gada vasarā ar Noru un “Teiksmu”.

Patīkams gandarījums bija 2003. gada 18. novembrī saņemtais ALAs atzinības raksts par darbu latviešu valodas kopšanā. Vēl jau Biruta raksta, bet nu ar labu cilvēku, kā, piem., Elgas palīdzību, jo neārstējama vaina skārusi redzi. Arī pieciem mazbērniem – Kirai, Ērikam, Lijai, Mārai un Raitim – vairs daudz palīdzēt un tautastērpus darināt nevar. Zaudēta arī neatkarība – auto vadīšana. Visam savs laiks! Tagad jāpriecājas par bērnu un mazbērnu panākumiem un sasniegumiem, un par katru sekmīgu dienu, jo – sirds dzīvo no niekiem!

Mineapolē 2004. gada jūlijā

Vīrs Uldis aizgāja mūžībā 2005. gadā. 2016. gadā Biruta pārdeva *Washburn* ielas māju, kur pavadīti daudzi gadi, un pārcēlās uz *Richfield* kopā ar Noru.

Pēc sirdstriekas pēdējās dienas pavadīja *Little Hospice* mājā *Edina*, kur viņas jaukie stāsti piepildīja istabu. Biruta nomira 2019. gada 21. janvārī, esot kopā ar ģimeni, ieskaitot brāli Andri un māsas meitu *Nancy*.

Biruta 1959./60. gadā.

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

Latviešu skolas sniega diena 23. februārī

Šajā ziemā sniega uz nebēdu, tad nu arī latviešu skolas saime 23. februārī pēc mācībām devās uz tuvējo *Powderhorn* parku, lai izbaudītu īstus ziemas priekus – ragaviņas, šļūceņus, pikošanos, sniega būvi (*igloo*)! Vecāki bija sagādājuši karsto šokolādi, varējām cept arī baltos spilventiņus (*marshmallow*). Un desiņas ziemā uz ugunskura garšo īpaši labi! Jauki pavadījām laiku un pierādījām, ka esam īsti minesotieši, kam nav bailu no ziemas! Indra Halvorsone

Priecīgi sniegā!

Žurnāls “Akadēmiskā Dzīve” Nr. 54 ir iznācis

Akadēmiskā dzīve ir vienīgais žurnāls latviešu valodā, kas veltīts visai latviešu sabiedrībai un akadēmiskai saimei par nozīmīgiem zinātnes, kultūras un sabiedriskiem jautājumiem. Žurnāls iznāk kopš 1958. gada. Līdz 2005. gadam žurnāls iznāca ASV, bet kopš 2006. gada apgāds to izdod kopā ar Latvijas universitātes apgādu Latvijā. Akadēmiskā Dzīve ir tapusi par Latvijas universitātes oficiālo izdevumu.

Žurnālu (135 lpp.) var iegādāties, sūtot čeku uz šo adresi: 2330 *Innsbruck Parkway, Minneapolis, MN 55421-2068, USA*. Cena – sākot ar ziedojumu no \$20.00. Čeku laipni lūdzu rakstīt šādi – Akadēmiskā Dzīve.

Pateicos par žurnāla atbalstu! Pateicos arī par atbalstu un pretī nākšanu visai mūsu latviešu preseī ārzemēs, sevišķi “Laikam”, jo “Laiks” esam mēs paši. Tas sniedz ziņas par notikumiem un norisēm latviešu sabiedrībā ārzemēs un atspoguļo notikumus Latvijā. Tas dara mūs visus zinošus un informētus par sevi un to, kas mums ir apkārt. Pārāk par visu turpināsim arī rakstīt presei, kā vienmēr, jo tas bagātina mūs visus, ceļ mūsu pašapziņu, stiprina kopību, pārliecību par sevi. Jānis Dimants

Gunda Luss meklē 2 grāmatas

Meklēju divas grāmatas, ko sūtīt uz Latvijas valsts arhīvu Rīgā: Bertas Geistautes grāmatu “*The Art Works of My Life*” un Miķeļa Geistauta grāmatu “*Miķelis Geistauts*” ar Knuta Lesiņa tekstu. Tos pievienotu Geistautu dokumentiem, kurus ceru sūtīt uz Latviju ar nākošo *Latvian American Shipping Line* sūtījumu maija sākumā. Gunda Luss

Der atcerēties LOAM pilnsapulce

Gadskārtējā LOAM (Latviešu organizāciju apvienība Minesotā) pilnsapulce notiek gada sākumā, kad laiks var būt visnelabvēlīgākais. Šogad tā notika 27. janvārī draudzes telpās pēc kārtējā dievkalpojuma. Sapulcē piedalījās vairāk kā 35 dalībnieki. To vadīja Ansis Vīksniņš.

Svarīgākais bija ziņojums, ka 15. Vispārējie Dziesmu un deju svētki notiks Minesotā, St. Paulā 2022. gadā no 30. jūnija līdz 3. jūlijam. Kopkoru koncerts ir paredzēts *Ordway* zālē. Rīcības komiteja jau ir izveidota, un priekšdarbi jau tiek veikti.

Kā otrs lielākais sarīkojums bija LV100 atcere *Landmark* centrā St. Paulā Baibas Olingeres un Indras Halvorsones vadībā, kur piedalījās arī amerikāņu sabiedrība, kopējās atsauksmes bija pārlicinoši spīdošas. Kopējais apmeklētāju skaits bija vairāk kā 600.

Dvīņu pilsētās tika sarīkoti un atbalstīti 34 sarīkojumi, sanāksmes un visāda veida saieti. Reti kādā citā pilsētā ir tik dzīva un rosīga sabiedrība. Sīkāk par to ziņoja katra no 12 vienībām.

LOAM ir finansiāli stabila, un ieguldījumi nes augļus. Revīzijas komisijas atzinums pozitīvs – kase kārtībā. Sapulce ar aplausiem un atzinību pateicās kasierim Indulim Valteram par priekšzīmīgo un profesionālo darbu, ko viņš veic vairāk kā 15 gadus.

Jaunās LOAM valdes sastāvs ir šāds: Maija Zaeska, Ansis Vīksniņš, Sarma Straumane, Elga Pone, Māra Pelēce, Larisa Ozola, Baiba Olingere, Visvaris Ģiga, Egons Duņēns, Jānis Dimants.

Beidzot arī Minesotā būs Latvijas goda konsuls – *John Freivalds*. Atklāšana un pieņemšana paredzēta š. g. 28. martā *American Swedish Institute* telpās. Jānis J. Dimants, Jr., M.D.

LOAM valde. Priekšā no kr.: Visvaris Ģiga, Ansis Vīksniņš, Maija Zaeska. Aizmugurē no kr.: Indulis Valters, Egons Duņēns, Sarma Straumane, Elga Pone, Jānis Dimants. Izrūkst Baiba Olingere, Māra Pelēce un Larisa Ozola.

Uz Abreni – raudzīt, vai kaut kas vēl atgādina par Latvijas laiku

Daudzi ceļotāji, dzenoties pēc tālu, eksotisku zemju iespaidiem, nav iedomājušies, ka pavisam netālu varētu atrasties ne mazāk eksotiskas vietas, kas turklāt cieši saistītas ar Latvijas vēsturi. Viena no tādām teritorijām ir Abrene, kas pirmās brīvvalsts laikā tika saukta par Jaunlatgali un 2007. gadā, mūsu valdībai ratificējot Latvijas–Krievijas robežlīgumu, galīgi tika atdota lielajam austrumu kaimiņam. Devos raudzīt, vai kaut kas te vēl atgādina par Latvijas laiku.

Pitalova – pilsēta krūmainē

Braucot no Rīgas ar Nov-gorodas autobusu (plkst. 8.30), Pitalovā esmu jau pēc piecām stundām un vēl gaismā steidzos gūt pirmos iespaidus par šo mazpilsētu ar apmēram pieciem tūkstošiem iedzīvotāju. Tā kā autobusā bijām maz pasažieru, lai šķērsotu Latvijas–Krievijas robežu, nebija ilgi jāgaida. Robežsardzei kopā ar pasi parādu autobusā pa ceļam izsniegto un aizpildīto imigrācijas lapiņu, jautājumu nav, un bez aizķeršanās varu visu bagāžu likt uz skenera lentes. Tikai, pakojot ceļasomu, bija jāatceras, ka līdzī paņemtās sviestmaizes ar sieru un desu jāapēd pirms robežas šķērsošanas, jo piena produktus un gaļas izstrādājumus Krievijā ievest nedrīkst, citādi draud nepatīkšanas – nopietnas pārrunas vai pat naudas sods.

Pitalovas autoosta ir pamatīgi nolaista ēka, kas iekšpusē atgādina pamestu, drēgnu šķūni ar notecējušām sienām, kura vienīgais interjers ir pāris pa vidu novietotas solu rindas, padarot telpu ļoti nemīlīgu. Taču reisu saraksts ir diezgan garš. Bez daudzajiem vietējiem reisiem, kurus veic mikriņi vai nedaudz lielāki “paziki”, vairākas reizes dienā autobusi kursē arī uz apgabala centru Pleskavu, no kurienes tālāk var nokļūt uz galvenajām Krievijas metropolēm Sanktpēterburgu un Maskavu. Vaicājot pēc naktsmājām, iepazīstos ar Nikolaju, kurš, sabrūkot Padomju Savienībai, pārcēlies šurp no Sanktpēterburgas un dzīvo Rītupes krastā pie pašas kādreizējās pirmās Latvijas brīvvalsts robežas. Pateicoties invaliditātes pensijai, iztikšana viņam laba, jo kopā ar sievu saņemot 30 tūkstošus rubļu (apmēram 450 eiro) lielu pensiju mēnesī. Izrādās, Pitalovā ir viena vienīga viesnīca “Dubrava”, kas iekārtota bijušā pansionāta ēkā un, par laimi, atrodas netālu no autoostas. Tur tieku pierēģistrēts un kā ārzemnieks pakļauts Krievijas imigrācijas procedūrai – nākas stāstīt par savu profesiju un nodomiem šajā valstī. Turklāt amatpersona manā pasē nokopē visas lapas, arī tukšās – tāds esot likums. Viesnīcā neesmu vienīgais ārzemnieks – pirmoreiz redzu kādu ceļotāju ar Doņeckas tautas republikas dokumentiem.

Latviskajam sentimentam pa pēdām

Pitalova nevar lepoties ar sakoptām ielām un ievērojamām celtnēm, starp kurām var saziņēt Latvijas laikā celtās, kas gan ir diezgan noplukušas, izņemot dažas, kurās atrodas valsts iestādes, piemēram, Pitalovas rajona tiesa. Taču piedzīvojumu un latviskā meklētāji varētu vērot tās dzīves ritmu – caur smaržām un redzēto atmiņā ataust padomju laika dzīves nesakārtotību un bezcerīgums. Vietumis var

pamanīt Eiropas vēsmas – ne tikai teju vienīgās kafejnīcas nosaukumā “Versaļa”, bet arī plakātos par Eiropas naudas piešķiršanu kāda ceļa posma remontam pārrobežu projekta ietvaros. Pilsētas pašvaldības ēkas priekšā, pamatīgi sakuplojušu egļu ieskaits, uz augsta postamenta ar paceltu roku nesatricināmi stāv Ļeņins, kas, spriežot pēc gadskaitļiem, te uzstutēts par godu vadoņa simtgadei. Pirmais iespaids – Pitalova ir zaļa pilsēta, tikai prasās pēc kārtīgas arboristu rosīšanās, jo apstādījumi ļoti nekopti. Vēstures avotos Pitalovas sādža pirmoreiz minēta 1782. gadā, pirmās Latvijas

brīvvalsts laikā tā saukta par Jaunlatgali un tikai no 1938. gada – par Abreni. Vēloties vairāk uzzināt par vēsturi, sameklēju Pitalovas muzeju, kas iekārtots bijušajā luterāņu baznīcā. Kamuflāžas zaļi brūnajos toņos krāsotās ēkas sānu fasāde attēlo varonīgo karavīru cīņu Tēvijas karā par gaišo darbaļaužu valsts nākotni. Nelielajā foajē pie ieejas uz sienas rotājas milzīgs gleznījums, atainojot PSRS tautu draudzību. Ekspozīcijas telpā par Latvijas laikiem vēsta stendi ar uzrakstu “Buržuāzijas gadi”. Tas gan norāda vien vietvaras attieksmi pret noteiktu vēstures periodu, jo apskatei izliktas dažādas, tostarp ar politiku nesaistītas laikmeta liecības – gan Augšpils latviešu sešgadīgās pamatskolas audzēkņu un skolotāju bilde, gan “Jaunlatgales apriņķa krīvu zemnieku kandidātu saroksts” 1931. gada vēlēšanām, gan zirgu pase un Latvijas karte ar Jaunlatgales robežām. Atspoguļots arī vācu laiks – apskatāms Vērmahta rīkojums (12.09.1941.) par nāves sodu, pakarot arī sievietes, kas slēps sarkanarmiešus un partizānus vai veiks sabotāžu pret vācu armijas formējumiem un infrastruktūru. Tiem pretī Latvijas antifašistiskās organizācijas uzsaukumi tautai, partizānu darbības izklāsts. Sava stūrītis atvēlēts arī vietējo ļaužu sadzīvei. Muzeja telpa ziemā ir drēgna un nemīlīga, darbinieces staigā sarāvušās, tomēr apskates laikā neatstāj mani te vienu. Par latviešu likteņiem muzejnieces nav interesējušās, tādēļ dodos ārpus pilsētas uz kapiem, bet arī tur neatrodu nevienu piemiņas plāksni latviešu valodā.

Latviešu pārņemtā Augšpils

Nākamajā rītā ceļos agri, lai ar pirmo busiņu nokļūtu Augšpilī (Višgorodokā) – desmit kilometrus no Pitalovas pie Krievijas galvenā autoceļa (A116), kas savieno Ostrovu ar Latvijas robežu. Ciemam cauri tek Ladas upe, bet Augšpils pilskalnā slejas Sv. Borisa un Gļeba pareizticīgo baznīca (19. gs. beigas), kas kopš Latvijas brīvvalsts laikiem aizaugusi ar kokiem un tik tikko pamanāma no lielceļa. Ir svētdiena, notiek rīta dievkalpojums, un ap dievnamu tik daudz automašīnu, ka grūti būtu sameklēt brīvu vietu. Pilskalnā 15. gs. (kopš 1476. gada) atradies krievu cietoksnis, par ko liecina saplaisājusi un slikti salasāma piemiņas plāksne – brīdinājums, ka tas ir ar likumu aizsargāts valsts arheoloģiskais piemineklis. Sākotnēji par Višgorodoku sauktā Pleskavas guberņas vieta Latvijas pārvaldībā nonāca pēc 1920. gada miera līguma noslēgšanas ar Krieviju un pilnīgā tās jurisdikcijā atpakaļ atgriezās tūlīt pēc Otrā pasaules kara. Tuvojoties sarmotiem kokiem cieši ieskautajai baznīcai, saprotu, kāpēc te tik daudz ļaužu. Arī man rodas tāda maģiska, noslēpumaina sajūta, kas sola Dieva brīnumu aiz smagnējām kā pati dzīve dievnama durvīm. Turklāt garais ceļš kalnā – pa dubļiem un apledojumu, braukšus vai kājām – līdzinās Kristus ciešanām Golgātas kalnā, pēc kurām nāk atvieglojums un mūžīgā dzīvība.

Kacēni – agrākais latviešu ciems

Ir vēla pēcpusdiena, kad Kacēnos (Kačanovā) pie skolas izkāpju no autobusa, kur to gaida paprāvs skolēnu bariņš, lai dotos uz mājām. Doma atrast kādu latviski runājošu cilvēku izplēn ciema padomē – pēdējā latviete nesen nomirusi, taču varot mēģināt parunāties ar viņas meitu. Saņēmis adresi, jau taisos uz iešanu, kad ciema padomē iebrāžas iecirkņa pilnvarotais policists – ciematā esot redzēts svešinieks. Ieraudzījis mani un noskaidrojis manus nolūkus, viņš kļūst pavisam vēlīgs un iesaka vēl dažus citus ļaudis, kam varētu būt kāds sakars ar Latviju.

Pa ceļam pie Lalitas apstājos pie kādreizējās Kacēnu luterāņu baznīcas, kas ieaugusi kokos. Tornis ar krustu galā sašķībieš vēl vairāk nekā Pizas tornis un kuru katru brīdi draud nogāzties. Lai tiktu līdz dievnama ieejai, burtiski jālaužas cauri brikšņiem. Velts gājiens, jo viss izdemolēts – palikušas tikai plikas sienas. Cik gan nežēlīgs ir laiks un cilvēki! Šobrīd Kacēnu lepnums ir ulmaņlaikos celtā pasta māja un skola. Ilga ciemošanās pie Lalitas nesanāk, jo viņa šķiet samulsusi par negaidīto apciemojumu un tuvojas arī vakars. Satraukumam norimstot, viņa tomēr sadūšojas mazliet parunāt latviski. Pēdējā laikā dzīve aizritot tikai pa māju, jo ilgi slimojusi, tādēļ vienīgais pelnītājs esot dzīvesbiedrs. Bērni jau savā dzīvē, tikai jaunākais vēl pa māju. Atceroties vecos laikus, Lalita rāda albumus, kuros redzama arī skaistā Kacēnu luterāņu baznīca, kas nu iznīcināta.

Saimniece piedāvā naktsmājas, bet atsakos, jo ciema padomē ieteica, kur meklēt cilvēku, kas mani varētu aizvest atpakaļ uz Pitalovu. Autobuss, ar kuru atbraucu, šodien bijis pēdējais. Jau pa tumsu ar kabatas lukturīša staru taustu namu pakšus ielas malā. Numuru visiem nav, taču beigās izskaitļoju īsto. Atsaucīgais vedējs ir mans vienaudzis, bet nākas mazliet kavēties, kamēr “Nīvai” atkūst stikli, jo ārā kādi mīnus desmit grādi.

Pa ceļam apjautājos, kā te rit dzīve. Darba maz, viņam paveicies – piepelnoties ar transporta pakalpojumiem. Apkaimē esot tikai viena lielsaimniecība, un tā pati piederot holandiešiem. Braucot saprotu – Kacēnos vēl gribētu atgriezties. Kaut kas iracionāls liek justies šajā vietā neticami labi. Varbūt tā ir neapzināta piederība mūsu zemei. Zigmunds Bekmanis

Svētdien, 10. martā plkst. 10:30
Dievkalpojumu vadīs mūsu baznīcas
LELBĀL archibīskape

LAUMA ZUŠĒVICA

Dievkalpojums ar Svēto vakarēdienu
Būs bērnu uzruna un svētdienas skola
Piedalīsies draudzes koris
Pēc dievkalpojuma sadraudzība
Māc. Dāgs šajā svētdienā vadīs
dievkalpojumu Milvokos

Filma

Film

HOMO NOVUS

HOMO NOVUS

Svētdien, 10. martā plkst. 13:00

Sunday, March 10 @ 1pm

Heights teātrī

Heights Theatre

3951 Central Ave NE

3951 Central Ave NE

Minneapolis

Minneapolis

leeja: \$10

Admission: \$10

Bērniem zem 16 bez maksas

Children under 16 free

Angļu subtitri. 122 min. 1938. gadā nabadzīgs mākslinieks Juris Upenājs ierodas Rīgā. Tajā pašā laikā Eižens Žibeika atgriežas no gleznošanas Parīzē un cer saņemt sava tēvoča ievērojamo mantojumu. Eižena tēvocis visu mantojumu atstāj mākslinieku konkursam, kura uzvarētājs iegūst stipendiju mācību braucienam uz Parīzi. Upenājs kuratora un kritiķa Kurcuma vadībā sastopas ar dažādiem mākslas pasaules personāžiem, kā arī pieredz panākumus, izgāšanos, nicinājumu un mīlestību. Tikmēr Eižens Žibeika zaudē naudu, mīļoto sievieti un konkursu, nododoties glezniecībai, gūst glābiņu.

English subtitles. 122 min. The poor artist Juris Upenājs arrives in Rīga in 1938. At the same time Eižens Žibeika returns from art classes in Paris and hopes to receive a hefty inheritance from his uncle. His uncle has left all his money to an art competition, the winner of which would receive a scholarship for art studies in Paris. With the guidance of curator and art critic Kurcums, Juris Upenājs meets various famous world personalities, experiences success, failure, scorn, as well as love. During this time Eižens Žibeika loses his wealth, his love and competitions, but finds redemption in art.

MINESOTAS LATVIEŠU KREDĪTSABIEDRĪBAS GADSKĀRTĒJĀ BIEDRU SAPULCE

Svētdien, 2019. gada 17. martā

Plkst. 12.00

Latviešu Baznīcā

3152 17th Ave S, Mineapolē, Minesotā

Pusdienas Iekļautas

Sapulces darba kārtība:

1. Sapulces atklāšana.
2. Sapulces priekšsēdētēja, sekretāra un balsu skaitītāju ievēlēšana.
3. 2018. gada sapulces norises pārskats un tā apstiprināšana.
4. Vadības ziņojumi un to pieņemšana:
 - * valdes prezidenta pārskats
 - * izpilddirektora ziņojums
 - * kasiera atskaite
 - * iekšējā audita komisijas atskaite
5. 2019. gada budžeta pārskats un tā apstiprināšana.
6. Amatpersonu ievēlēšana.
7. Sapulces noslēgums.

Izņemot šo sapulces darba kārtību, valde nav saņēmusi citus priekšlikumus.

Saskaņā ar statūtu 3. punktu, lai iesniegtu priekšlikumus 2020. gada sapulces darba kārtībai, tie jāiesniedz valdei līdz 2019. gada 19. decembrim.

Arnolds Ozols, valdes darbības sekretārs

Mineapolē, 2019. gada 12. februārī

SPĒĻU UN PICAS VAKARS

NOVUSS, GALDA SPĒLES,
ZOLĪTE, KĀRTIS

Sestdien, 30. martā
Plkst. 4:30 pēcpusdienā
Draudzes nama lejasstāvā
Visi mīļi aicināti!

leejas maksa: \$10 pieaugušajiem

Plkst. 5:30 – atspirdzinājumi, pica, alus

Plkst. 6:00 – prāta asināšanas spēle visām paaudzēm

Ciešanu laika Celsmes vakars

Ceturtdien, 11. aprīlī plkst. 18:00 (6 pm)
Baznīcas lejasstāvā

Vakariņas
Prezentācija par apustuli Pēteri
Svētbrīdis

*Es tev saku: tu esi Pēteris, un uz šās klints Es gribu celt
Savu draudzi. Es tev došu Debesu valstības atslēgas. Jēzus*

Apustulis Pēteris

Koncerts: Juris Žvikovs, klavieres

Sestdien, 13. aprīlī, plkst. 16:00
Mineapoles - St. Paulas latviešu ev. lut. draudzes dievnamā

Programmā: Baha, Garūtas, Vītola, J. Mediņa, Vaska, Cowell un Rahmaņinova mūzika
Ieeja: \$25 | studentiem \$5 | bērniem līdz 16. g. par brīvu

Rīko Minesotas latviešu koncertapvienība sadarbībā ar kultūras organizāciju TILTS

Pateicības

Esam jau ceturtnā mēneša sākumā kopš mūsu ikdienas tika apgriezta kājam gaisā. Vēlamies pateikties visiem: draudzei, draugiem, mīļiem cilvēkiem par lūgšanām, labiem vārdiem, mīļiem novēlējumiem, kartiņām, labām domām, naudas ziedojumiem. Aldis veseļojas, tas vien jau ir sasniegums, pirmie patstāvīgi spertie soļi, kaut divi, trīs – daudz. Tuvāk mērķim, pašam tikt uz savām kājām, lai varam cīnīties tālāk ar visu pārējo. Radiācijas un imūnterapijas devas dod organismam maiņas, reizēm ļoti būtiskas ar nogurumu, nespēku, sliktu ēstgribu, garšas izmaiņām, saslimšanu. Esam pateicīgi par katru labo dienu, enerģiju, labu omu un labu ēstgribu. Esam pateicīgi katram par domām, labiem vēlējumiem mūsu garajā ceļā uz izveseļošanos, jo paļaujamies, ka tā būs.

Pateicībā, Laila un Aldis Švalbes ar dēliem

Sveicināti, Svētrīta Zvanu redakcijas rūķīši! Paldies par vērtīgo un glīto mēnešrakstu. Ar prieku lasām mācītāja Dāga sprediķus, citus rakstus, bet apskaužam, ka nespējam apmeklēt, piedalīties kādā no jūsu pilsētas sludinātiem pasākumiem. Lai Dievs turpina svētīt jūs un jūsu pašizliedzīgo darbu, izdodot šo ļoti gaidīto jūsu draudzes vēstnesi.

Pateicībā, Imants un Ruta Kalniņi

Thank you for your generous support of The Sheridan Story in 2018! Your gift, combined with the support of other amazing partners such as yourself, helps The Sheridan Story fulfill our mission to fight child hunger in our community. In 2018, you helped distribute over 900,000 meals to children right here where we live. On behalf of the many children we serve, thank you! 2018 contributions total: \$1,313.00.

Sincerely, Rob Williams, Executive Director

P A L D I E S

Dina Lisovska piemin savu vīru Leopoldu Lisovski, kurš aizgāja mūžībā 71 gada vecumā šī gada 11. februārī ģimenes klātbūtnē. Leopoldam ļoti patika daba, putni, rotkaļšana, māksla. Leopolds bija Vjetnamas kara veterāns un tika izvadīts *Fort Snelling National Cemetery* 21. februārī. Leopolds bagātināja mūsu draudzes tirdziņus ar savu klātbūtni un savām rotām.

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.? Es varu jums palīdzēt. Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izvest. Sakārtoju mantas pārdošanai. Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinu. Vadu pārdošanu/*Estate Sale*. Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais) • 763-972-2521 (mājās) • zaeska@frontiernet.net

Estate Sale

VISI DZER TĒJU

La Société du Thé tējas veikals pastāv jau sešpadsmit gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tējas šķirnes. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām. Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 17:00, svētdienās slēgts. Īpašnieki *Tony Ruggiero* un Božena Dimants.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408 • 612-871-5148 • www.teashop.us

Nekustamo īpašumu aģente

Larisa (Štolcere) Ozola

Mobīlais 612.991.1760

larisaozols@gmail.com

Vai domājat par nākamo soli dzīvē – pārdot savu māju, meklēt nākamo sapņu māju vai dzīvokli – kārtoju (visas Jūsu) nekustamo īpašumu vajadzības!

Ar savu darba pieredzi projektu vadībā un tirgū, tehnoloģijā un sabiedrisko mediju jomā, sadarbojos ar klientiem, lai palīdzētu risināt Jūsu nākamās dzīves soļus.

Esmu sertificēta māklere Minesotā, kā daļa no *Lakes Area Realtors*. Mēs strādājam pa visu Mineapoli un St. Paulu, ieskaitot priekšpilsētas.

Lūdzu sazināties ar mani ar Jūsu jautājumiem par nekustamo īpašumu tirgu, vai tas būtu Jūsu nākamais solis drīzumā, vai arī, ja tikai sākat par to domāt.

Labprāt Jums palīdzētu!

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH

of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

NON-PROFIT ORGANIZATION
U.S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327

Change Service Requested

Church Services and Calendar of Events

Sunday, March 10, 10:30 am – Church Service with Holy Communion, Children's talk and Sunday School. Service will be led by Archbishop Lauma Zusevica. The church choir will be participating. Fellowship follows. A reminder to turn your clocks 1 hour ahead beginning daylight savings time.

Sunday, March 10, 1 pm – Movie "Homo Novus" with English subtitles. Heights theatre, 3951 Central Ave NE, Columbia Heights.

Sunday, March 17, 10:30 am – Church Service. Fellowship follows. Latvian Credit Union's annual meeting at 12:00 pm.

Sunday, March 24, 10:30 am – Church Service. Fellowship follows.

Saturday, March 30, 4:30 pm – Games and Pizza Evening.

Sunday, March 31, 10:30 am – Church Service. Fellowship follows.

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijas kollēģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta (612-280-6180), S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. Hobbs, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt DATORRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 21. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai – apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$30.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.